

[Ømann.]

at filosofere lidt over alle de registre, vi efterhånden bygger op. Så vidt jeg kan se, har vi i hvert fald to landsomfattende parallelregistre, som mere eller mindre overlapper det, som vi her er i færd med at bygge op, nemlig hele tinglysningsvæsenet og matrikelvæsenet. Især med hensyn til matrikelvæsenet synes jeg, der kommer til at være en meget kraftig overlappning, og det er da alligevel et spørgsmål, om det ikke var muligt at få nogle tanker frem om at indarbejde også disse oplysninger i et eller andet fælles, centralt register. Også foretage nogle overvejelser om, hvorvidt den store vægt, man har lagt på retssikkerheden i hele tinglysningsvæsenet, som jo havde sin baggrund i en meget stor retsusikkerhed før 1927, da man indførte det, egentlig stadig væk er berettiget, om det ikke er muligt med moderne metoder at opnå tilnærmelsesvis den samme retssikkerhed og så spænde et sikkerhedsnet ud i de tilfælde, hvor det på grund af den maskinelle behandling går galt.

Disse ting vil jeg gerne have drøftet i udvalget sammen med de to forslag i øvrigt.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Må jeg først takke for de mange positive tilkendegivelser, der har været omkring dette lovforslags hovedsigte, nemlig som hr. Henning Jensen udtrykte det, at der var en forenkling, at der var en besparelse, og at man fik mere nytte af de oplysninger, man i forvejen indhenter, ved at få dem på en ny måde. Jeg er da taknemlig for, at så mange af ordførerne også klart har forstået, at dette er hovedsigtet.

Så har der naturligvis været bemærkninger til nogle af de andre elementer i dette lovforslag. Vel, dér, hvor der har været flest og måske mest kritiske eller advarende og tilbageholdende holdninger, har været i spørgsmålet om skiltningen. Jeg vil gerne understrege, som det også står i lovens § 3, stk. 2, at skiltningen er en frivillig ting. Det er noget, kommunerne selv kan beslutte. Det er kun, når det drejer sig om nybyggeriet, at skiltningen skal laves fra starten. Jeg vil understrege efter samtale med Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, altså de kommunale myndigheder, at de klart har udtrykt ønsket om at anbefale, og de siger selv, at

med den paragraf ønsker de at gennemføre skiltningen, men vil også have muligheden for at dispensere fra bestemmelsen. Derfor har bestemmelsen fået denne formulering.

Jeg vil samtidig udtrykke, at som det fremgår af den betænkning fra administrationsudvalget under administrationsdepartementet og også af holdningen fra Danmarks Statistik, så lægger man også her meget vægt på denne skiltning. Men som sagt henviser jeg til § 3, stk. 2, med hensyn til disse ting.

Jeg vil gerne sige til hr. Knie-Andersen om de bemærkninger, som kom til mig, at det jo sådan set ikke var bemærkninger, der vedrørte dette lovforslag, men hører hjemme i den sag, vi behandlede for lidt siden, nemlig skatteministerens lovforslag vedrørende vurderingsloven.

Til hr. Ingomar Petersen vil jeg godt sige, at jeg ikke anser dette som en stænklopsag, for stænklopper var jo noget, man skulle have. Det her er altså mere frivilligt, og det lægges altså ud til kommunalbestyrelsen, og dér må man jo vurdere fordelene ved det, man får, med de ulemper, der vil være i det.

Til hr. Schlüter vil jeg godt sige, at hr. Schlüter har som sædvanlig en evne, når han ikke rigtig synes om et forslag, til at male det i meget sorte farver. Jeg har tidligere været ude for en sådan tale fra folketingets talerstol, som jeg tror hr. Schlüter senere bitterligt har fortrudt. Jeg tænker her på spørgsmålet om modernisering og reparation, den lovgivning, som jo har givet megen beskæftigelse og givet store forbedringer, hvor hr. Schlüter nævnte, at det skulle være til saunaer, og jeg ved ikke alt det dér. Jeg beder hr. Schlüter om at slå op i den tale, han holdt på daværende tidspunkt. Noget lignende var jo tilfældet her.

Jeg håber, at når vi får afklaret nogle af de spørgsmål, der er i denne sag, og — må jeg sige det med forsigtighed — når hr. Schlüter har sat sig grundigt ind i dette lovforslags egentlige baggrund og set de store besparelser, vil man se det, der er det afgørende, at med de ting, der i øjeblikket laves og sendes ud med vurderingsskemaer og boligtællinger til folk, får vi klaret disse ting på en langt billigere måde, som også hr. Maisted sagde det og med meget mindre ubehag for befolkningen og får betydelig mere udbytte og nytte af de oplysninger, vi